

VETERAN POSTEN

April 2024
40 årgången
nr 2/2024

MEDLEMSTIDNING FÖR SÖDRA FINLANDS KRIGSVETERANDISTRIKT rf

FOTO: SOLVEIG HYÖTY

HEMMA HOS Holger Weck, Helsingfors-Drumsö
Vapengömmornas obefläckade heder
Kaserntorget 13 mars 2024

Böcker till förmånspris för Veteranpostens läsare

Carl Gustaf Mannerheim

Spjuvern som blev Marskalken av Finland

I boken "Spjuvern som blev Marskalken av Finland" får vi lära känna Mannerheim med hjälp av 100 anekdoter och berättelser. Vi får följa honom från Villnäs till Ryssland och tillbaka till Finland.

Det finns berättelser från städer och orter som t.ex. Helsingfors, Hangö, Vörå, Jakobstad, Vasa och S:t Michel, men också från Sankt Petersburg, Stockholm och Lausanne.

Det unika materialet är insamlat av krigsveteranen **Holger Strandberg**.

Boken är sammanställd av **Björn Stenbacka**. 137 sidor

Pris: 23 € + porto (Boken till salu även på finska)

KÖP
BÖCKERNA!

Kampen om den svenska jorden

Karelarna i Finlands Svenskspråkiga områden 1940–1950

Efter vinterkriget blev drygt 400.000 finländare evakuerade och omplacerade inom landets gränser. Det krävde radikala åtgärder av staten och en beredskap för stora uppföringar av befolkningen. Fredsvillkoren efter fortsättningskriget innebar en upprepning av evakueringen.

Omplaceringen av de evakuerade skapade också spänningar av politiska ideologier, krigstida rädslor och framtidsvisioner. Ett utlopp för dessa blev språkfrågan.

Hur genomfördes evakueringen? Hur togs de evakuerade emot av lokalbefolkningen?

Boken är sammanställd av historiker, docent Aapo Roselius och historiker, docent Tuomas Tepora.

Sidantal: 305 sidor.

Förlag Schildts & Söderström

Pris: 15 € (29 €) + porto

Boken kan köpas från **Södra Finlands Krigsveterandistrikt**

tfn 09-612 7003 eller avhämtas från Bangatan 1 b i Helsingfors.

NEDSATT
PRIS!

”Jordbrukshjälpen från Sverige – okänd för de flesta”

Läs boken Hemmafrentens brödraskap

Svenska bönder gjorde under andra världskriget en lika stor som bortglömd insats för sina Finska yrkesbröder. 2 000 svenska jordbrukare hjälpte till på finländska gårdar. Fem fullastade fartyg med jordbruksredskap skickades till Finland. Bönderna skänkte till Finland 100 miljoner kronor i dagens penningvärde. Medan hjälpen pågick riktade Marskalk Mannerheim ett särskilt tack till de svenska jordbrukarna: "Jag tackar för det varma handtag, som svenska jordbrukare just i dessa dagar lämnar sina yrkesbröder i Finland".

Författare: **Eric Björklund**

Utgivare: Scriptums förlag, 240 sidor

Pris: 20 € (24 €) + porto

NEDSATT
PRIS!

Böckerna kan beställas från Södra Finlands Krigsveterandistrikt rf, tfn (09) 612 7003

VETERANPOSTEN

2/2024

40 årgången

Utgivare:

**Södra Finlands
Krigsveterandistrikt r.f.**

Ordförande:

Carl-Johan Numelin

Verksamhetsledare:

Solveig Hyöty

Kansli:

Bangatan 1 b A 6
00120 Helsingfors

Tfn (09) 612 7003 (10–14)

e-post:

sodrafinlands.kvd@
sotaveteraaniliitto.fi

Ansvarig utgivare:

Carl-Johan Numelin

Adress:

Bangatan 1 b A 6
00120 Helsingfors

Ombrytning:

PreCicero

E-post: gita.lindgren@gmail.com

ISSN 0783-6341

Mariehamns Tryckeri, Mariehamn

Redaktionsråd:

Carl-Johan Numelin
Bertel Rosenström
Karl-Gustav Laurén

Manusstopp

Textbidrag till Veteranposten
3/2024 bör vara insända till
redaktionen senast den 31.5.
Tidningen utkommer vecka 25.

Allas insats behövs

Fjölårets händelser ser vi alla tillbaka på, när vi går igenom boksluten i våra veteranföreningar. De flesta föreningar har ifjol satsat på veteranänkorna, som har behövt ekonomisk hjälp betydligt mera än veteranerna, som tyvärr nu är relativt få kvar i livet. Det ekonomiska bokslutet kanske därför i många föreningar visa ett negativt resultat, men möjligheterna och viljan till ett fortsatt och förhoppningsvis ännu starkare stöd i olika former till ankorna även detta krigsveteranår finns säkert. Alla föreningar bör beakta, att då de flesta fortsätter i någon form av traditionsförening så behöver de veteraner och änkor, som finns kvar fortfarande deras stöd i olika former.

För distriktets del var fjölåret i acceptabel ekonomisk balans tack vare alla våra medlemmar och stöd från några föreningar, förbundet, en del företag samt ett aktivt arbete av vår verksamhetsledare. Det pågående året hoppas vi tillsammans skall klara av på liknande sätt.

Framtiden d.v.s. traditionstiden kommer, till hösten börjar det klarna hur det kommande traditionsförbundet "Eklövet" kommer att arbeta. Inte ens det är klart och allra minst att "Södra" vi, skulle fortsätta nästa år.

Vi får höra till förbundet till 31.12.2024 (de upphör då) efter det är det ett oskrivet blad.

Nu när våren är på kommande blir det dags att aktivera verksamheten också med olika sammankomster, både utom- och inomhus för alla medlemmar i olika ålder. Det är uppiggande både för äldre och yngre individer att få träffas, utbyta åsikter och ha det trevligt tillsammans. Det sprider positiva tankar bland oss alla. Våra nuvarande medlemmar arbetar mycket aktivt nu och under de kommande åren för att stöda våra veteraner och änkor, men vi skall komma ihåg, att vi behöver även nya medlemmar, som hjälper till och i framtiden fortsätter stöd- och traditionsarbetet.

Jag önskar alla Veteranpostens läsare en fin och skön vår och sommare.

Carl-Johan Numelin

Vem var tysken med golfbyxorna?

Det var de första dagarna i juni 1941. RaskPsto2, Tunga tvåan, låg i Tenala, dit sektionen hade flyttats efter en brådstörtad avfärd från Åland den 10 juni året innan. Sektionen, som tidigare burit namnen RaskPsto 1 och RaskPsto 4 under von Konows befäl – men för tillfället ersatt av Hammare'n – hade fått splitternya tyska haubitsar (150 H /40), riktade mot den ryska Hangöbasen.

Det låg oro i luften. Man anade att freden inte skulle bli långvarig. Kapten, numera major Holger Weck, batterichef och sektionsofficer var på väg till en observationspost på ett högt berg, varifrån man hade fri insyn till Hangö.

Där han gick i sina tankar på en skogsstig dök det plötsligt upp en civilperson, en man i golfbyxor. Wecks hand gick automatiskt till pistolen.

Vem är ni, ropade han på svenska. Han trodde det var någon av ortsbefolkningen, som ju var svenskalande.

Inget svar.

Vad söker ni? Weck höjde rösten.

Fortfarande inget svar. Med pistolen i ett fast grepp, tog Weck

några steg framåt. Då dök divisionskommendören Arne Snellmans adjutant, major Zachris Duncker, upp ur skogen och viftade med händerna.

Kenraali, kenraali, sade han. I detsamma kom en annan civilklädd man – också han i golfbyxor – fram ur skogen och småningom även överste Snellman.

De båda civilklädda var tyskar. Weck kunde urskilja namnen Engelbrecht och Falkenhorst.

Väl uppe på berget, drog Snellman fram ett papper och presenterade för tyskarna en anfallsplan mot Hangö med ett koncentrerat anfall från öster, norr och väster.

Weck minns, att den som han tyckte kallades Falkenhorst (kommendören för tyska AOK Norge) med en handrörelse utdömde planen.

Nein, gerade so, sade han och pekade rakt på Hangö. Inga onödiga krusiduller, utan rakt på.

Nåja, den snabba tyska framryckningen i Baltikum, gjorde ett anfall på Hangö onödigt. Likaså har Duncker efteråt förnekat, att det skulle ha varit fråga om Falkenhorst, utan general Engelbrecht och en tysk major (Engelbrecht var ju kommendör för den bekanta tyska 163, (divisionen).

Weck har sina tvivel.

Däremot kan han med stöd av andra tidstfästelser klart vederlägga Duncckers påstående, att datum för händelsen skulle ha varit först den 19 juni – tre dagar före det tyska angreppet på Sovjetunionen.

Nej, det var nog redan i början på juni, för när jag kom hem, sade jag till min fru, att nu blir det nog att packa sakerna och flytta.

Major Holger Weck sitter här tillsammans med sin fru Lena i soffan i stadslägenheten på Drumsö.

– Jag måste inte ha skött mig till belåtenhet eftersom det blev ett års övertjäning vid pensioneringen från min sista civila tjänst. Så gick det ju till i armén, skämtar Holger Weck.

Den officiella förvarningen kom den 12 av Hammarén, och varför skulle jag den 19 ha sagt detta som en nyhet.

Men besöket var hemligt, ingen skulle få veta någonting om det. Duncker besvor Weck, att inte knysta ett ord om saken. Vilket han heller inte gjorde.

Tolv tanks på Lähdeavsnittet

Vi är alltså hemma hos major Weck i dennes lägenhet på Drumsö, Beckasinvägen 3 B 13. Major i.a. sedan 16.1.1946 och pensionerad från Algol Ab sedan 1979 efter ett års "övertjäning".

Jag måste väl inte ha skött mig till belåtenhet, eftersom det blev övertjäning. Så gick det ju till i armén, säger han. På skämt, förstås.

Holger Weck är en man med välordnat hjärnkontor, årtal och data radas upp som i en dator.

Barnfödd helsingforsare, skolgång i Åggelby, student i Borgå 1933, sedan familjen flyttat till Pernå. Värnplik 1934 i KTR 4. nybildat svenskt regemente, i maj samma år uppflyttat från Tusby till Vasa.

Därefter UK 27, kursen, aspirant, fortsättning i Kadettskolan, fänrik i KTR 4 i Vasa till 1939 på hösten, då regementet upplöstes. Inför vinterkriget grundades fyra tunga sektioner, von Konows, Lucanders, Gyllenbögels och Ulfsson. Weck tillhörde von Konows, första sektion. Låg vid Lähdeavsnittet under vinterkriget. Där skedde ju det avgörand genombröttet.

Weck var batterichef och led som artilleriet i gemen av kronisk brist på ammunition.

En dag beställdes från den s.k. "Miljonkorsun" eld mot 12 ryska tanks, som samlat sig till anfall. Weck lät åtta skott gå. Två av tanksen blev kvar på valplatsen försvann.

På kvällen fick Weck skarp kritik av sina förmän för att ha offrat åtta granater på "bara" tolv pansarvagnar.

"På Molotovs order"

Efter kriget förlängdes värnplikten till två år. Nya årsklasser inkallades. Tunga ettan förlades till Vörå, men flyttades i i april 1940 till Åland. Sektionen hade då fått "nya" pjä-

ser, gamla franska med styv lavett, modell 1878, som Nenonen lyckats skaffa ammunition till.

Weck var då nygift, unga fru Lena följde givetvis med. Det låg spänning i luften. När vi på midsommaren 1940 gick upp på ett högt berg i Hammarland kunde vi rakt söderut se tysk marin, i sydost rysk och i väster svenska flottan. I Mariehamn låg pansarskeppen Ilmarinen och Väinämöinen, minns han.

Förebud om kommande onda tider.

Den 10 juni 1940 blev det sen hastigt uppbrott, "på Molotovs order". Åland skulle demilitariserats.

Manskapet evakuerades av Arc-turus, eller var det Ariadne, pjäser, hästar, och annan materiel i en 1.400 tons pråm från Pargas.

Sektionen förlades i Tenala, fick splittrerna pjäser. Det var ytterst hemligt detta. Manskapet tillsades, att om någon frågade, varifrån pjäserna kom, skulle man bara skaka på huvudet: vet inte.

Men på mynningsskydd och litet här och var kunde man i stora bokstäver läsa Berlin.

Då tyskarna den 22.6.1941 på morgonen gick över Sovjetunionens gränser, utsattes sektionen för eld från ryssarna i Hangö – den hade då fått det ordningsnummer, som den skulle bära hela fortsättningskriget. Tunga tvåan alltså. Först på midsommaraftonen fick den tillstånd att som de första besvara elden och hade redan haft en del förluster.

På midsommardagen kom så uppbrottsorder. Sektionen lastades i på Skuru station – det behövdes hela tågsätt – och rullade österut till Joensuu, där den lastades ur och fortsatte till Korpilahti, för att förenas med nybildade Avdelning Lagus. Sektionen följde sedan

denna åt under snabba marscher och hårda strider ända till Petroskoi, Korpilahti, Koirinoja, Pitkäranta, Salmis Tuulos, Aunus, Svir är några av milstolparna på den vägen.

I Uuksu sårades Weck i vänstra benet. Det var en explosiv kula, avlossad av en rysk efterslänrare. Som tur var stod han på huk, så kulan träffade kartfodralet, annars hade benet antagligen trasats sönder. Efter en kort konvalescens var Weck ute i sitt batteri igen vid Tuulos, där den mångomskrivna övergången av Tuulosjoki ägde rum till ackompanjemang av en dittills icke skådad artillerikoncentration.

Fältkök i första linjen

Vid Svir fick Avdelning Lagus order att vända öster- och norrut.

Det bar iväg på obanade stigar över Latva till kustvägen till Petroskoj längs Onegas strand.

Det var kapplöpning och gatlopp med ryssar både framför och bakom och på sidorna. Det ryska försvaret pressades av de anfallande truppena västerifrån mot Lagus flank och rygg.

I Derevjannoje, några kilometer söderom Petroskoj kom vårt fältkök i vild galopp och körde igenom linjerna. Med möda kunde de hejdas, innan det hade hunnit över på ryska sidan. Vi har ryssen bakom oss också, förklarade kocken den vilda färden. Weck ler vid minnet. Det

Holger Weck i terrängen vid kraftverket i Syväri sommaren 1942.

var nog första gången fältköket gick i spetsen för anfall, skrattar han.

Avdelning Lagus fick order att göra halt tre kilometer från Petroskoj.

Det hade kanske inte sett så bra ut om en överste tilläts ta det feta bytet framför näsan på generalerna. Me Häkkinen, en av Lagus bataljonkommendörer, var nog med ett kompani olovandes inne i Petroskojs centrum. Han kom in utan motstånd, men måste slå sig igenom på återvägen.

I segerparaden deltog sektionen inte – utom kommendören von Konow och kapten Weck – den hade

beordrats nertill trakten kring kraftverket vid Svir, Svirstroi 3, där den stannade ända till reträtten 1944.

Själv förflyttades Weck i augusti 1943 till en ny sektion, Tunga 21-an Borgåsektionen, som var förlagd till området mellan Mäkriä och Kuujärvi som åttonde divisionens artilleri.

General Nenonen hade funderat ut ett nytt skjutssystem, på finska kallat "tulipeite" och det skulle nu prövas i Sammatus. Man drog ihop bl.a tre lätta och en tung sektion samt granatkastare etc. Weck fungerade som gruppofficer, eller om man vill ta till en civilbetäckning, som "teknisk direktör", medan kommendören svarade för taktiken.

Nenonen var nöjd och hade tydligen fäst ögonen på Weck, för att strax efteråt utnämndes denne kommendör för Järeä (Grova) Psto 3, från september 1943. Men den 15.6.1944 fick han order att hoppa i bilen, åka ned till Svir och ta över Tunga trean av Hammarén. Med denna upplevelse han reträtten från Svir till U-linjen.

Snuddade vid vapengömman

När freden inföll i september beordrades han att sätta upp en framskjuten stödjepunkt i Parikkala och detta räddade honom från att bli inblandad i vapengömmoaffären. Han fanns på listan över de stabs-officerare, som skulle infinna sig hos överste Haahti i högkvarteret, men eftersom han var fullt upptagen i Paikkala kom det sig att major Nils Östenson sändes i stället.

Så blev det Östenson som gömde sina bössor och inte Weck. I november 1944 hemförlovade han sektionen i Jakobstad och flyttade så tillbaka till Tunga där de svenska artilleristerna vistades. I juni 1945 flyttade sektionen till Hangö och sedan till den statliga förlägningsorten i Dragsvik, där den alltjämt befinner sig.

Här är Holger Weck t.v. tillsammans med sina "gossar" t.h. Gunnar Jaatinen, Torsten Westin och Bertil Blomberg.

Själv avgick Weck ur armens rullor 16.1.1946, tog tjänst hos Pohjolan Voima i Lappland som des socialchef, flyttade 31.8.1958 till Rauma-Repola i Helsingfors som inköpschef på stålsidan. Efter fyra år vid Bensows agenturfirma avslutade han sin civila karriär hos Algol Ab.

Att efter ett långt, verksamt och skiftesrikt liv plötsligt finna sig i

pensionärens tillvaro hade sina sidor. Det gick inte ens ett år, förrän fru Lena sa "det här blir ingenting". De köpte sig en tomt på en halv hektar på en udde i Lehmijärvi sjö i Lojo.

Med 150 meter strand och fiskrika vatten: gädda, sik och till och med stormuijka.

Där har de nu sitt "tuskulum"

fridfulla lantställe, från tidigt på våren till sent på hösten.'

Det ger den gamle artilleristen sysselsättning och ro i själen.

Text: Erik Appel

Bild: Markku Tuiskula

(Reportaget har tidigare publicerats i Veteranposten 5/92)

Finland 100 år

Köp det dekorativa ljuset

1917–2017
som minne eller gåva

(Finns även utan årtal att få.)

Ljuset kan beställas från distriktet tfn 09-612 7003
eller hämtas från Bangatan 1 b, i Helsingfors.

Pris: 10 euro/st + porto (Ljuset är 11,5 cm högt)

Här säljs

Svenska Krigsveteraners

Stödstiftelses adresser

BORGÅ

Kondoleansadresser

Begravningsjänst P. Borg & Co, Fredsgatan 25, tfn 050 322 662
Begravn.byrå Nyman & Co Ab, Biskopsgatan 28 och
Fredsgatan 16

Christer Sundman, Ågatan 3, tfn 050 041 1479

Gratulationsadresser

Christer Sundman (se adress och tfn ovan).

EKENÄS

Kondoleansadresser

Werthmans Begravningsbyrå, Gustav Wasas gata 14, tfn 044 509 1818

ESBO-GRANKULLA

Kondoleans- och gratulationsadresser

Från distriktets kansli, tfn (09) 6127003

HELSINGFORS

Kondoleansadresser

Södra Finlands Krigsveterandistrikts kansli, Solveig Hyöty
Bangatan 1 b A 6, 00120 Helsingfors (öppet kl.10–14)
tfn (09) 612 7003. Textservice med dator.

Gratulationsadresser samma som ovan

INGÅ

Kondoleansadresser och gratulationsadresser

Gunnel Öhman, Rauhalavägen 19, Ingå
tfn 040 705 5896

KARIS

Kondoleansadresser

Werthmans Begravningsbyrå, Köpmansgatan 18, tfn 044 509 1817

KIMITOÖN

Kondoleansadresser

Blomstertjänst Tiarella, Arkadiav. 3, tfn (02) 421 838
Blomsterbutik & Trädgård Järvinen, Nivelax, tfn (02) 427 063

KORPO-HOUTSKÄR-INIÖ

Kondoleansadresser

Anne Lindroos, Kittuisvägen 15, 21760 Houtskär,
tfn 0400 634 082

KYRKSLÄTT

Kondoleansadresser

Kyrkslätt Begravningsjänst, Volsvägen, 02400 Kyrkslätt
tfn (09) 298 8903

LAPPTRÄSK

Kondoleansadresser

Västra Kymmene Andelsbank, Rauta-Järn Österholm

LILJENDAL

Kondoleansadresser och gratulationsadresser

Henry Nyström, Eskilomvägen 2, 07880 Liljendal
tfn 0400 304 645

LOVISA

Kondoleansadresser

Begr.byrå Andersson & Co. Ab, Alexandersg. 10
tfn (019) 532 850

Begr.byrå Lindqvist, Drottninggatan 17, tfn (019) 532 710

NAGU

Kondoleansadresser

Nagu Andelsbank, Nagu

PARGAS

Kondoleansadresser och gratulationsadresser

Blomsterhandel Garden-Center Teleflora
Runebergsgatan 1C, Pargas, tfn 02-458 36 66

PERNÅ

Kondoleansadresser och gratulationsadresser

Mikael Sjöholm, Schiäsvägen 183, 07930 Pernå, tfn 040 581 7724

SIBBO

Kondoleansadresser och gratulationsadresser

Floranita, Centrumvägen 4, Söderkulla (endast kondoleansadresser)
Begravningsbyrå Grönroos, Stora Byvägen 19, tfn (09) 239 2688

SJUNDEÅ

Kondoleansadresser och gratulationsadresser

Kaj Rehnberg, tfn 050 511 2730

VANDA

Kondoleansadresser och gratulationsadresser

Distriktets kansli, Bangatan 1b, Solveig Hyöty, textservice med dator,
tfn 09 612 7003 (öppet 10–14)

ÅLAND

Kondoleansadresser

Ålandsbanken, Torggatan, Mariehamn, tfn (018) 29 011
Peter Brunila, Skarpansvägen 18, 22100 Mariehamn,
tfn 050 517 1145

Nocturne, Begravningsbyrå, Ekonomiegatan 1, tfn (018) 19207

Högtidliga Veteransånger på skiva

CD-skiva
10 €

Under de senaste åren har det skapats en del nya veteransånger. Några av dem har översatts till svenska. På skivan Veteranens kvällssång sjunger MM:s seniorkör under **Gunnar Döragrips** ledning. Veterans kvällssång, Hembygdens vakt, Jag såg ett tåg, Farväl till en veteranbroder och Veteranens aftonsålm.

Med finns också de "klassiska" inspelningarna av Veteranens aftonsång och Hembygdens vakt med Kadettkören och Helsingfors Garnisons Musikkår under **Teuvo Laines** ledning – med **Henrik Lamberg** och **Tom Nyman** som solister.

Skivan utkom år 2008. Utgivare var Okay's Musik Ab med framlidne Åke Grandell i spetsen. Enligt hans önskan skall avkastningen gå till arbetet för de svenskspråkiga krigsveteranerna.

CD-skivan kan beställas från **Södra Finlands Krigsveterandistrikt** tfn 09-6127003 eller avhämtas från Bangatan 1 b A 6 i Helsingfors. **Pris 10 euro + porto.**

"Lär dig ceremonierna"

Uppvaktningar vid hjältegravar och minnesstenar

KÖP
skolnings
DVD:n!
10€

I denna DVD,
ca 15 minuter (med
berättarröst) behandlas
bl.a dessa ceremonier.

Hur klär man sig ?
Hur sätter man marskalkbandet?
Hur hanterar man en fana?
Hur lägger man ner en krans?

Pris 10 euro+porto
DVD skivan kan beställas från Södra Finlands
Krigsveterandistrikt (Solveig Hyöty)
tfn 09-6127003, Bangatan 1 b i Helsingfors.

Vapengömmarnas obefläckade heder

Man skrev våren 1945, Soldat Lauri Kumpulainen hade kommenderats till en av fänrik Sulo Uitto – känd fjärrpatrulledare – ledd avdelning i Uleåborg. Som kompletteringsmanskap. Egentligen ville Uitto inte ha honom, för han behövde hundraprocentigt pålitligt manskap. Han hade nämligen skickats upp till Uleåborg för att bistå major Lauri Keravuori i gömmandet av utrustning för en bataljon i skyddskårsdistriktet. Men Uitto kunde heller inte säga nej. Det kunde ha verkat misstänkt.

Soldat Kumpulainen var av äldre årgång och en man med affärstalanger. Det slog honom, att han kunde göra lite privatbusiness på sidan om med bl.a. de köttkonserver, som ingick i vapengömmorna. Det var efterfrågad vara i bristtidernas Finland.

I månadsskiftet april–maj började konservburkar cirkulera på torget i Uleåborg. Keravuori och Uitto kom Kumpulainen på spåren och arrangerade en fälla, men Kumpulainen slank ur den. Nu övergick K. till utpressning. En halv miljon skulle han ha för att inte gå till polisen. Senare sjönk kravet till 300.000 mark. Några sådana pengar hade vapengömmarna inte – och även om de haft – skulle de väl aldrig ha gått med på K:s krav. Uitto lovade, att om han fick tag i K. så skulle han vässa hans hälar och dunta ner honom i kärret.

Den oundvikliga följden var, att Kumpulainen i sällskap med en partifunktionär från dff:s distriktsbyrå i Uleåborg Lauri Kilpeläinen gick upp till kommendörkapten Vladimir Kakstov på den allierade kontrollkommisionens byrå och angav sina förmän. Statspolisen hann slå ned på gömman.

I Itis – innan den hann töm-

Chefen för högkvarterets operativa avdelning, överste Valo Nihtilä, gav med sin auktoritet stöd för "företaget" åt ...

... eldsjäl, övlt:n Usko Haahti, chefen för lantstridskrafterna vid högkvarteret.

mas och vad värre var, den hittades hemma hos Keravuori en hemlig cirkulärorder till ett antal s.k. 2. generalstabsofficerare placerade som övervakare av hemförlovningen. I denna order, som var undertecknad, av chefen för operativa avdelningen vid högkvarteret, överste Valo Nihtilä och överstelöjtnant Usko Haahti, blottades hela vapengömmoaffären.

Det blev stort rabalder. Nihtilä och Haahti syddes omedelbart in. Försvarsmaktens dåvarande kommandör, general Erik Heinrichs, avgick, generalkvartermästaren Aksel Fredrik Airo togs också i förvar. Under våldsamt tryck från yttersta vänstern och kontrollkommisionen blev man även i detta fall tvingad att stifta en retroaktivt gällande speciallag för den process, som inleddes mot totalt omkring 1500 åtalade både officerare, underofficerare, meniga och civila i Marmorpalatset i Helsingfors. Rättegången inleddes den 28 maj 1947 och avslutades med Högsta domstolens beslut först den 15 mars 1950.

Denna höst har affären fått en senkommen epilög, då en av justitieminister Hannele Pokka tillsatt arbetsgrupp under professor Heikki Ylikangas ledning resolvent, att de

krav, som höjts både i riksdagen och bland allmänheten på att de dömdas heder offentligen skulle återupprättas och annulleras inte föranleder åtgärder.

De åtalade och dömda förlorade aldrig sin heder i de stora allmänhetens ögon och det man aldrig förlorat behöver inte helle återupprättas.

Tanken på en motstånds- eller partisanrörelse dök upp redan på våren 1944. Krigslyckan hade vänt sig ute i Europa, ett tyskt nederlag stod för dörren. Finlands läge blev allt svårare. Vad göra om ryssarna gick till anfall, bröt igenom försvaret och förde striderna in i det inre av Finland?

Tyskarna hade haft stort besvär med de ryska partisanerna bakom fronten och det var någonting liknande man tänkte sig här. Dessa "man" var, för att ta dem i rangordning, chefen för högkvarterets operativa avdelning, överste Valo Nihtilä, dennes underordnade överstelöjtnant Usko Sakari Haahti, majoren och Mannerheimriddaren Reino Lukkari på högkvarterets befästningsavdelning och dåvarande major, sedermera generallöjtnant Reino Armio, alla fyra gamla vänner med AKS – bakgrund.

Eldsjälen bakom det hela var Haahti, chef för byrån för landstridskrafterna, medan Nihtilä – högkvarterets kanske skarpaste hjärna – gav företaget sin auktoritet.

Så kom det ryska storanfallet på Näset. Åtgärder för upplagring och utrustning vidtogs redan i augusti. Vapenstillståndet och – separat – eller interimsfreden – i september ändrade situationen i viss mån. Nu fruktade Haahti och Co att motståndaren – så som skett i Rumänien – inte skulle stanna vid den överenskomna demarkationslinjen/ nya gränsen. En del incidenter gjorde, att misstanken inte föreföll obefogad och i månadsskiftet september-oktober ockupera de ryska

Med i toppen i "företaget" var även major Reino Lukkari från högkvarterets befästningsavdelning ...

... liksom dåvarande majoren, sedermera generallöjtnant Reino Armio.

trupper Suomussalmi, Kuusamo och Märkäjärvi och trängde över gränsen också i Ivalo.

Trots hänvändelser till kontrollkommissionen drog sig trupperna tillbaka först i december, från Ivalo först på våren 1945.

En annan möjlighet som även oroade "de sammansvurna" var att de frisläppta yttersta vänstern skulle ordna med inre oroligheter, som kunde tas som förevändning för ett ryskt angripande.

Vapengömmandet sköt fart på hösten 1944. Organisationen byggdes upp så, att ett antal pålitliga frontkommendörer, s.k. 2.ye- upserit (generalstabsofficerare av 2. graden) placerades i skyddskårsdistrikten officiellt för att vid sidan av skyddskårscheferna övervaka att demobiliseringen förlöpte i god ordning. Deras egentliga uppgift var att organisera upp vapengömmorna bl.a. med den utrustning, som de demobiliserade trupperna lämnade ifrån sig.

Småningom engagerades alltså mera folk i verksamheten. Mot slutet av året kopplades militärens stabschefer in i samband med att

vapengömmoorganisationen anknöts till mobilisationsplanen. Det var i detta skede bl.a. 61-ans kommandör överste Alpo Marttinen, då stabschef i Mellersta Finlands militärlän, blev inblandad, vilket senare ledde till att han på Mannerheims uppmaning liksom många andra lämnade landet.

Totalt gömdes vapen och utrustning för en "arme" på bortåt 35 000 man.

De inblandade var inga vilka som helst. De var för det mesta män som hade utmärkt sig i kriget. Många var mannerheimriddare, åtta tillhörde generaleliten, 205 var överstar eller majorer, 289 kaptener, 398 löjtnanter-fänrikar, 959 underofficerare och 257 av soldats grad. Därtill kom omkring 500 civila, varav nio kvinnor (siffrorna gäller de i affären åtalade eller dömda).

Bland de dömda fanns t.ex. två blivande kommandörer för försvarsmakten, Kaarlo "Kylämä-Kalle" Heiskanen och Yrjö Keinonen, blivande försvarsministern och Skypo-chefen Arvo Pentti m.fl.

De svenska skyddskårsdistrikten utgjorde givetvis inget undantag. I Österbotten leddes verksamheten av major Axel Edvin Holmberg, i Åboland av kapten Holger Kroege-

rus, i västra Nyland av major Lars Laxén, i Östra Nyland av major Stig Österson och i Helsingfors var överstelöjtnant Sven Oskar Lindgren en av ledarna.

De första gömmorna upptäcktes redan kring årsskiftet 1944–1945. (den s.k. Oldboys- gömman i Helsingfors m.fl.) men de kunde alla förklaras som mer eller mindre privata företag.

Regeringen tillsatte visserligen en särskild kommitté, den s.k. Suhonen kommittén för att försöka reda ut bakgrunden till gömmorna, men den kom heller ingen vart. Där satt nämligen en kommisarie vid namn Kylmänen och saboterade utredningen.

Men det började i alla fall brännas och då ingen kupp hördes av och ryssarna höll sig i skinnet, beslöt Nihtilä att organisationen skulle avvecklas. Detta kunde dock ske sommartid alltså först sommaren 1945.

Dessförinnan smällde det alltså i Uleåborg. Heinrichs försökte förgäves hålla skandalen "inom familjen", dvs armén, men affären var en för lockande godbit för att kommunistledda Stapo skulle ge den ifrån sig.

Haahti erbjöd sig att avveckla organisationen mot att de ute på fältet inblandade skulle gå fria, men lurades i en fälla av Stapo. Då "fältpersonalen" intet ont anande kom ordergivning i Stapos lokaler

på Bangatan slog fällan igen. De "inbjudna" anhölls för förhör. De allra flesta satt i skyddshäkte så lång tid att de inte behövde avtjäna sitt straff. En ödes ironi var här, att Stapo utnyttjade den paragraf om förvaring i skyddshäkte, som under krigstiden hade stiftats med tanke på kommunisterna.

Airo satt t.ex. inspärrad 1 år och nio månader, varav sex månader i isolerad cell utan att han kunde kopplas till affären. I själva verket hade Nihtilä nog hållit honom informerad (och Airo hade i sin tur informerat Marskalk Mannerheim, som då var republikens president) Men de "sammansvurna" hade kommit överens om att den högsta ledningen skulle hållas utanför, att de själva skulle bära hela ansvaret, om någonting gick på tok.

Så skedde också. Stapo hade stora svårigheter att pressa uppgifter ur de anhållna.

Dessa medgav bara det, som de överbevisades om. En del av förhörarna var rena noviser och kunde inte ens göra upp förhörsprotokoll. Då fick de förhörda skriva dem själva.

Det blev lite "speciella" protololl kan man tänka sig.

Nästan tre år tog processen i anspråk. 1488 personer dömdes till fängelsestraff av varierande längd, sammanlagt bortåt 400 år. De flesta straffen var villkorliga med tre års prøvotid. Det längsta straffet fick Haahti, 6 års tukthus. Han var den enda som kom att sitta av sitt straff. De övriga blev antingen

villkorligt dömda eller hade suttit i skyddshäkte så länge att de frigavs. Men både Nihtilä och Haahti ströks ur arméns rullor och förvägrades uniform.

Till sist vill jag citera några utdrag ur det brev, som Haahti skrev till Mannerheim 29.6.1945. Brevet ger, tycker jag, ett klart besked om uppsåtets renhet.

Haahti skriver, att han velat skapa ett redskap, som inte skulle användas och inte kunna användas annat än på order av den högsta ledningen. Hans tanke var, att "om läget utvecklas på antaget sätt, kan jag överlämna ett färdigt redskap i ledningens händer. Om mina misstankar visar sig ogrundade, eller om min verksamhet blottas i ett för tidigt skede, då bär jag ansvaret därför och inte ledningen."

Det var alltså landets försvar och den lagliga ordningens upprätthållande i en eventuell krissituation, som Haahti & Co hade i sinnet. Deras verksamhet var icke riktad mot vapenstillståndets och separatfredens bestämmelser, utan tvärtom avsedd att säkra dessa.

Klokheten i deras företag kan kanske diskuteras, men vapengömmarnas heder kan nog inte ifrågasättas. Det är ingalunda ur vägen, att detta nu offentligt konstateras.

Text: Erik Appel

(Tidigare publicerat i Veteranposten 6/ 1992)

Kom med som veteran-, understödande eller maka-/änkemedlem i en veteranförening!

Kontakta gärna någon av följande föreningar:

Borgånejdens Krigsveteraner rf
sekr. Christer Sundman, tfn 0500 411 479
Ekenäsnejdens Krigsveteraner rf
sekr. Kaj Bergman, tfn 050 349 4421
Esbo-Grankulla Krigsveteraner rf
sekr. Ilse Vaenerberg, tfn 050 554 4806
Hangöudds Krigsveteraner rf
sekr. Hilding Wikström, tfn 0400 965 986
Helsingfors Svenska Krigsveteraner rf
sekr. Markus Liesaho tfn 0400 421 002
Ingå Krigsveteraner rf
sekr. Gunnel Öhman tfn 040 705 5896
Karis Krigsveteraner rf
sekr. Sune Törnqvist, tfn 050 356 6066
Kimitoöns Krigsveteraner rf
sekr. Kerstin Drugge, tfn 040 750 3905
Korpo-Houtskär-Iniö Krigsveteraner rf
sekr. Anne Lindroos, tfn 0400 634 082
Kyrksläatts Krigsveteran- och Traditionsförening rf
sekr. Nils Wallenius, tfn (09) 297 0246
Lappträsk Krigsveteraner rf
sekr. Åke Nybondas tfn 044 0713 526
Liljendal Krigsveteraner rf
sekr. Bror Wahlroos, tfn 050 341 5130
Lovisanejdens Krigsveteraner rf
sekr. Susanne Skogberg, tfn 040 540 0883
Nagu Krigsveteraner rf
sekr. Fred Sundén, tfn 040 545 6949

Pargas Krigsveteraner rf
sekr. Gustav Sundström, tfn 050 505 1522
Pernå Krigsveteraner rf
sekr. Göran Furu, tfn 0400 717 429
Sibbo Krigsveteraner rf
sekr. Hans-Peter Lindgren tfn 040 061 1582
Sjundeå Krigsveteraner rf
sekr. Gunilla Smeds, tfn 040 760 2506
Snappertuna Krigsveteraner rf
sekr. Petra Fagerström tfn 040 748 1590
Vanda Krigsveteraner rf
sekr. Tom Nederström, tfn 040 504 3385
Krigsveteranerna på Åland rf
sekr. Bjarne Pettersson, tfn 045 7595 8315

Medlemsavgiften i föreningarna varierar från 10–20 euro/år inkl. tidningar.

Kontakta gärna även distriktet för mera upplysning:
Södra Finlands Krigsveterandistrikt rf
verksamhetsledare Solveig Hyöty
Bangatan 1 b A 6
00120 Helsingfors
tfn (09) 612 7003
e-post: sodrafinlands.kvd@sotaveteraaniliitto.fi

Du kan också fylla i nedanstående medlemsansökan och skicka den till distriktets kansli (se adress ovan).

Datum:

Jag vill ansluta mig som understödande medlem i en veteranförening

Namn:

Adress:

Postadress:

Telefon: Födelsedatum:

Förening jag vill ansluta mig till:

Jag önskar få 1. Veteranposten 2. Kenttäposti/Fältposten

Soldatgossen 2/-24

Östnyland:
Raseborg:

Bertel Rosenström, Estgubbens väg 30, 06950 Emsalö, tfn 040 878 1639
Karl E. Åberg, Storkyrkovägen 61 C 7, 10210 Ingå, tfn 0400 405 007

Medlemsinformation för
Östnylands och Raseborgs
soldatgosse- och flicklotte-
gillen.

Finlans soldatgossar

Den genom tiderna största ungdomsorganisationen

Efter en lång period av fred i Europa är det sedan ett par år åter krig i vår världsdel. För Finlands del avslutades den senaste krigstiden hösten 1944, för snart 80 år sedan. Enligt segermakternas krav förbjöds då Finlands skyddskårs- och lottarörelser samt soldatgosse- och flicklottaorganisationerna i november samma år. Då

skyddskårerna upplöstes upphörde också dessas verksamhet. Soldatgossarna hade då utgjort Finlands genom tiderna största ungdomsorganisation.

Därefter var det länge helt tyst om deras krigstida insatser. Först 1995, efter 50 år, kunde de grunda egna traditionsgillen.

Början 1918

Redan 1918 hade en form av soldatgosseverksamhet inletts i skyddskårens särskilda pojkkavdelningar. Tio år senare, 1928, ombildades verksamheten genom att det grundades särskilda pojkkavdelningar som leddes av skyddskårsdistriktets idrottsinstruktör. Namnet soldatgossar infördes 1941.

I Arvid Eklunds bok *För hembygd och fosterland* av som gavs ut 2008 redogör författaren ingående för hur organisationen var uppbyggd.

1995 grundades alltså sydkustens traditionsgille. Under tiden därefter bildades de regionala underavdelningarna som sedan blev kretsar och senare självständiga gillen.

Flicklottor med

Från 1999 utvidgades de dåvarande kretsarnas verksamhet så att också flicklottor ingick som medlemmar.

En soldatgosse som varit medlem i en avdelning och deltagit i verksamheten kunde efter ett år avlägga en soldatgosseexamen. För att klara provet gällde det att känna till bland annat organisationens uppbyggnad, ha kännedom om första hjälpen,

I detta hus vid Biskopsgatan i Borgå fanns skyddskårens och soldatgossarna/flicklottornas kansli 1939–44. Skylten avtäcktes 2006. Hedersvakter Helena Forsblom och Anders Melén.

kunna göra terrängbedömning och vara kunnig i konsten att utföra maskering. Till exempel i dåvarande Borgå socken var det i synnerhet på Vessölandet, i Tolkis, i Lillpellinge och i Hindhår-Andersböle som det fanns en livlig soldatgosseverksamhet. Men också i byar där den organiserade verksamheten inte var så stark fanns det aktiva medlemmar som flitigt deltog i till exempel skyttetävlingar och skidmästerskap.

I reglementet för soldatgossar sades att verksamheten gick ut på medborgarfostran, ordningsövningar, fysisk fostran, terrängutbildning, orientering, lägerverksamhet,

skjututbildning och hemvärnsutbildning.

Stortalko 1943

Krigstiden medförde stor brist på livsmedel, liksom också på bränsle och råvaror av olika slag. På grund av bristen på arbetskraft på hemmafronten infördes arbetsplikt för 15–18-åriga ungdomar. Under sommaren 1943 arrangerades en så kallad stortalko i vilken både soldatgossar och flicklottor deltog. Både 1943 och 1944 arrangerade *Nuorten Talkoot* och *Maan Romu* storinsamlingar av glas, lump, gummi och järnskrot för att få råmaterial till

industrins behov. Det kan nämnas att vid dessa materialinsamlingar som omfattade hela landet utmanade flicklottorna soldatgossarna i ädel kamp, varvid flickorna utgick som överlägsna segrare.

I dag, trettio år efter att soldatgossarnas/flicklottornas traditions-gillen bildades, diskuteras hela veteranorganisationens framtid. Hur skall soldatgossar och flicklottor integreras i den fortsatta traditions-verksamheten?

(BR)

GLÖM OSS INTE

ESBO-GRANKULLA KRIGSVETERANER BERÄTTAR

Anses vara den bästa krigsminnesbok som utkommit i Finland. Trycktes i 3000 ex varav tusen gick till Sverige. Ett 20-tal böcker finns kvar. Priset är 20e + porto.

Ring 0400-520 802
Skynda på!

Utgiven av:
Esbo-Grankulla krigsveteraner

**KÖP
BOKEN!**

Uppvaktning vid Kaserntorget den 13 mars 2024, vinterkrigets slut

Jägarregementet från Sandhamn
och Gardets musikkår stod för
programmet. Med fanor deltog
Veteranorganisationerna, reservisterna och
landförsvarsorganisationerna.
I kranspatrullen deltog bl.a. Helsingfors
stads viceborgmästare och protokollchef.

Tjänster som stöder frontveteranerna

Ny lag från november -19, håll kontakt med veteranerna

Tjänster	Ersätts	Ersätts inte
Måltidsservice	Måltidsservice, lunchkuponger	Matinköp
Hemservice och hemvård	Badningsservice, städ- och klädvårdstjänster, hemsjukvård, fotvård, terminalvård hemma	Inköp av lakan och handdukar mm. skönhetstjänster, fysikalisk vård, massage (öppen rehabilitering), läkemedel , terminalvård på anstalt
Gårdsarbete	Klippning av gräsmatta, snöskottning, rengöring av rännor, vedhuggning	Gårdens och trädgårdens uppehålls/reparationsarbeten, materialkostnader
Hjälpmedel	Installering av stödräcken, slänt till trappa, borttagning av golvrösklar	Glasögon, tandvård, besök till tandhygienist, hörapparater och andra motsvarande hjälpmedel. Sitthissar som kan installeras i trappuppgångar. Sådana hjälpmedel som kan fås av kommunens hjälpmedelsuthyrning
Transporttjänster	Uträttande av ärenden	Resekostnader som uppkommer i samband med hälsovård som FPA ersätter. Kostnader p.g.a. färdtjänst i enlighet med lagen om service och stöd på grund av handikapp.
Andra tjänster	Trygghetstelefoner, fördelning av mediciner som sker på apoteket, tjänster gällande uträttande av ärenden, butikstjänster och tjänster gällande följeslagare.	Renoverings och ändringsarbeten i hemmet, t.ex. köks-, badstus-, badrumsrenovering, målning av in- och utsidan av lägenheten, hyra-, el- och vattenräkning, tömning av avloppsbrunn, skaffande av sitthiss till trappuppgången. För större ändringsarbeten kan ansökas om bidrag från ARA (Finansierings- och utvecklingscentralen för boende)
Rekreationsutflykter och dagverksamhet	Transporter, mat- och kaffeservering, följeslagarens resekostnader	Följeslagarens matkostnader
Stöd för närståendevård	Närståendevårdarens vårdarvode samt pensions- och olycksfallsförsäkringsskyddskostnader, frontveteranens vårdrygnskostnader under närståendevårdarens lediga dagar	
Stödd rehabilitering i hemmet	Sådant som stöder den fysiska funktionsförmågan, utomhusvistelser, matlagning eller bakning hemma tillsammans med veteranen, tidningsläsande eller andra vardagliga sysslor. Verksamheten ska vara planerad och ske tillsammans med hemvårdens arbetare	Köp av mat, tidningar eller annat dylikt.

Vi gratulerar följande medlemmar i föreningen:

Borgånejdens Krigsveteraner rf

101 år

6.5. Weckström Brita

90 år

16.5. Smeds Lisa
2.6. Gustafsson Runar
2.6. Reijonen Marianne

85 år

3.5. Skoog Kaj
14.5. Åberg Rolf
9.6. Henriksson Stig
13.6. Grönroos Ulla M
19.6. Grönroos Gerda
29.6. Simola Gunnel

80 år

11.6. Wendt Von Johan

75 år

1.5. Bjurström Minna
17.5. Andersson Bjarne

Ekenäsnejdens Krigsveteraner rf

100 år

10.6. Dahlström Greta

90 år

6.5. Lassenius Rolf

85 år

21.5. Wide Göran
2.6. Thoden Carita
8.6. Elgh Rolf
26.6. Nieminen Paul

80 år

20.5. Nordlund Eeva
24.5. Yrjö-Koskinen Jorma

70 år

21.6. Laine Marja-Liisa
27.6. Jansén John-Erik

Esbo-Grankulla Krigsveteraner rf

100 år

8.5. Bergström Åke 100
10.5. Grandell Ulla 100

70 år

26.5. Bengtson Lena 70

Hangöudds Krigsveteraner rf

90 år

30.5. Ojala Gunnar

Helsingfors svenska Krigsveteraner rf

85 år

17.6. Sjöman Björn
28.6. Elfström Peter

80 år

19.6. Geust Carl-Fredrik

75 år

3.6. Raunio Ari

70 år

22.6. Knorring Von Johan

Ingå Krigsveteraner rf

85 år

3.6. Damstedt Vidar
28.6. Westermarck Britta

75 år

11.1. Björklöf Eivor

70 år

3.5. Långstedt Magnus

Kimitoöns Krigsveteraner rf

95 år

14.5. Vilander Meri

Korpo-Houtskär-Iniö Krigsveteraner rf

75 år

10.5. Nyström Nils-Erik

Kyrkslätt Krigsveteraner rf

90 år

28.6. Lindström Ulla

80 år

16.5. Broman Jan
11.6. Rask Gerd
25.6. Främling Sune

75 år

4.5. Christensen Margareta
10.5. Kärki Sol-Britt
12.5. Gahmberg Henrik
25.5. Baarman Guy
11.6. Heinrichs Mikael

Lappträsk Krigsveteraner rf

95 år

10.5. Fortelius Eva

94 år

14.6. Wallen Anja

90 år

15.5. Storgårds Östen
12.6. Anttila Disa

75 år

13.5. Mickos Allan

Liljendal Krigsveteraner rf

90 år

7.5. Helander Rolf

85 år

31.5. Storgårds Leila

80 år

23.5. Salonen Krister
7.6. Lund Ulf

75 år

29.5. Eriksson Karl-Erik

Lovisanejdens Krigsveteraner rf

75 år

18.5. Boxberg Kaj-Johan
26.5. Englund Yngve

Pargas Krigsveteraner rf

95 år

2.5. Palmroos Kaija

80 år

9.6. Bergen Ole

Pernå Krigsveteraner rf

80 år

28.6. Ek Irmeli 80

75 år

27.5. Sundberg Nina 75
4.6. Ek Henry 75

Sibbo Krigsveteraner rf

80 år

12.5. Skogster Rolf

Är du krigsveteran och behöver promenadkäpp för 2024?

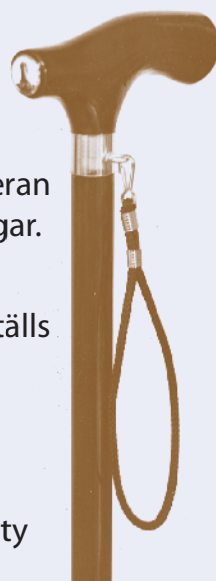
Distriktet har fått ett bidrag för 2024 som bör användas för promenadkäppar.

En förutsättning för att få bidrag är att man är veteran och medlem i någon av distriktets veteranföreningar.

Den hjälpbehövande veteranen betalar endast **30 euro + porto**. (Käppen är värd 60 euro och beställs efter personens längd.)

Vänligen ring

tfn (09) 612 7003 för närmare upplysning.
Södra Finlands Krigsveterandistrikt r.f. Solveig Hyöty

75 år
24.5. Pihlflyckt Anita
70 år
27.5. Lindqvist Barbro

Sjundeå Krigsveteraner rf

90 år
17.5. Karell Dolores
8.6. Meling Berit
70 år
6.5. Nyström Rune

Snappertruna Krigsveteraner rf

70 år
9.6. Björklöf Lars

Vanda Krigsveteraner rf

100 år
7.5. Björkman Viola
90 år
24.6. Lindholm Kyllikki
80 år
15.5. Rasku Margareta
70 år
2.5. Nyholm Christer
17.5. Nurmivaara Jukka

Krigsveteranerna på Åland rf

90 år
24.5. Virtanen Martta
80 år
3.5. Sundberg Leif
8.6. Gustafsson Maja
75 år
8.5. Hernell Susanne
5.6. Westmark Ulf-Peter
21.6. Törnqvist Olle
24.6. Colerus Stina
70 år
2.5. Andersson Birgitta
21.6. Jokinen Siv
25.6. Hassel Margareta

BORGÅNEJDENS KRIGSVETERANER R.F.

- 17.4 Månadslunch på rest. Iris. Föredrag av räddningschef Peter Johansson om räddningsverket.
- 27.4 Veterandagen. Uppvaktnings vid hjältegravarna kl. 13.30 med fanborg och fältgudstjänst. Dagsfest på stadshuset.
- 19.5 De stupades dag. Uppvaktnings vid hjältegravarna kl. 13.30 med fanborg och fältgudstjänst. Därefter kaffebjudning på församlingshemmet vid Lundagatan.
- 29.5 Månadslunch på rest. Iris kl. 13.00. Föredrag. Följ med föreningspalen i Östnyland. Veteranrummet är öppet på lördagar kl. 12–15.

HELSINGFORS SVENSKA KRIGSVETERANER R.F.

- 26.4 Klubbträff på kansliet kl. 13.00, Bangatan 1 b
- 27.4 Nationella veterandagen. Uppvaktnings vid Mannerheims rytterstaty kl. 10.00.
- 13.5 Månadslunch på restaurang Tekniska kl. 12.00. Eriksgatan 2. Föredragshållare meddelas senare.
- 31.5 Klubbträff kl. 13.00 på Kansliet Bangatan 1 b.

KYRKSLÄTTS KRIGSVETERAN- OCH TRADITIONSFÖRENING R.F.

- 27.4 Nationella Veterandagen, Huvudansvar, kommunens kulturtjänster. Kransnedläggning vid hjältegravarna, blomsterhälsning vid veteranstenen. Kommunen annonserar.
- 14.5 Utfärd till Haltia/Noux. Start kl. 11.00 från Servicecentralens busshållplats, bussen kör via Lappböle och Veikkola. Pris: stödande medlem 30 euro inkluderande buss och traktering.
- 19.5 De Stupades dag, kransnedläggning vid hjältegravarna. Arrangör församlingarna.
- 23.7 Sommarutfärd till Dragsvik och Ekenäs. Guidade rundturer. Kaffe i Soldathemmet och i Ekenäs. OBS! Datumet är preliminärt och priset meddelas när alla kostnader erhållits.

För tilläggsinformation se annonser i Kirkkonummen Sanomat och Västra Nyland.

LAPPTRÄSK KRIGSVETERANER R.F.

- 27.4 Nationella veterandagen.
- 19.5 De Stupades dag.

Se närmare information i ortstidningen Nya Östis.

SIBBO KRIGSVETERANER R.F.

- 27.4 Nationella Veterandagen. Uppvaktnings vid Veteranstenen kl. 14.00. Efteråt traditionell ärtsoppa i Elsie's matsal (OBS platsen).
- 7.5 Månadslunch kl. 13.00 på Servicehuset Linda.
- 19.5 De Stupades dag. Uppvaktnings kl. 11.30 vid Gamla kyrkan och kl. 13.00 vid Östersundom kapell.

Meddelande till MEDLEMMARNA i våra veteranföreningar:

I nästa nummer av Veteranposten (nr 3/-24 som utkommer i juni) får alla Distriktets föreningar (21 st) en ruta, där de kan berätta för sina medlemmar hur föreningens framtid kommer att se ut. Då får du information om hur just din förening kommer att göra i framtiden.

Gratulationsadress 10 €
TEXTSERVICE, postas direkt till mottagaren, på begäran.

Adresserna kan beställas från

**Södra Finlands
Krigsveterandistrikt r.f.**

Kansliet öppet
kl. 10.00–14.00

Bangatan 1 b A 6, 00120 Helsingfors
tfn (09) 612 7003

Anekdoter

Rädd för bråk, så ängslig att jag tiger alldeles för länge.

*Man kan inte piska in något i ett barn , men man kan
smeka fram mycket ur dem.*

Att våga är att förlora fotfästet en liten stund.

Högtalare förstärker rösten inte argumenten.

*Rikedom ger inget skydd mot olyckor, men jag gråter
hellre i en jaguar än i en buss.*

När ett ord lämnat din mun, kan du inte svälja det igen.

*Visst påverkar rökningen utseendet. tänk bara på
böcklingen.*

Tålmod är ett plåster på alla sår.

GUSTAF MANNERHEIM | HENRIK EKBERG

Bolsjevismens svurne fiende

		MEST O-SJÄLVISK	ENGELSK LORD	AV-SLÖJAR	DANS-TYP	DE BÖR PUTSAS	Å LA FORM AV BREDD			GÅR DET		
										DELSTAT		
										NÖDGADE		
STAD PÅ FYN							SÄLL-SYNT				SÅGER FÖRVÄNAD	
VÄNSLAS ÖVER HUVUD TAGET					VERBAL FEM		HUND FYRA				BRYTS NED	
				VÄTE "ÄRR"					VALUTA			
KÄRLEK PÅ LATIN					RELIGION KORT YNGVE STOOR				"VÄG UPPÅT" ETTA			
EN JUAN				ATT TILLVERKA OST							1/2-DANS	
FIL 3- OCH 5- /djur 3f4				FIA GRÖN					SLIT & SLÅP SLARV			
				PÅ SEGEL AXEL I HO								
					BRITT SKYE				SLARS			
GRÖLL				AFFÄR NORD			GÅL ROYCE				I MAIL-ADRESS FÖRMÅGA	
MARKULLA					KÄND FÖR SIN CARM INA BURANA URAN				BIDRAG			
				VÅR VALUTA			ORIENTEN ÄLDRE			TON		RADIKAL ÄNDELSE
JANTA NY TID "OVER THERE"				50 I ROM VARV/S	KONTAKT KILO-POND				URVAL IRAN			
							HUVUD-STAD I ALBANEN NESCIO					
		RAD		JOD		VITAMIN				MYGGLJUD		
RHS 2024							ÅRSVÄKT					RHS 2024

**Veterankrysset sänds senast den 31.5.2024 till:
Södra Finlands Krigsveterandistrikt r.f.
Bangatan 1 b A 6
00120 Helsingfors**

Två krysslösare belönas med bokpris.

Namn: _____

Adress: _____

Stöd krigsveteranarbetet och din egen förening med att köpa

Alla produkter är försedda med förbundets emblem

Gåvoartiklar

Hederssköld (i trä)	26 €
Husbondevimpel, 4 m.	60 €

Medaljer och märken

Veteranmedalj	15 €
Medlemsmärke i brons (medlem i förening)	15 €

Nyttoartiklar

T-skjorta (mörkblå)	17 €
Hängslen finns mörkblå och svarta	23 €
Tygväska (mörkblå, lätt och rymlig)	18 €
Promenadkäpp (best. efter personens längd)	60 €

Gravstensemblem

Gravstensemblem (eklöv 90 mm h.)	20 €
Gravstensemblem (runt 66 mm omkr.)	20 €

Promenadkäpp
(med ispigg)
60 €

Husbondevimpel 60 €

T-skjorta,
mörkblå,
storlek XL-XXL
17 €

Hängslen 23 €
mörkblå, svarta

Svenska Krigsveteraners Stödstiftelse

Gratulationsadress	10 €
Kondoleansadress	10 €
TEXTSERVICE (med dator – olika texttyper finns att få).	
Adresserna postas direkt till mottagaren, på begäran.	

För gratulation
För kondoleans

Produkterna och adresserna
kan beställas från

Södra Finlands

Krigsveterandistrikt r.f.

Solveig Hyöty

Kansliet öppet kl. 10.00–14.00

Bangatan 1 b A 6, 00120 Helsingfors

tfn (09) 612 7003